

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 1'00 plas. trimestre
 Resto Catalunya. 1'50 » »
 Resto d'Espanya 2'00 » »
 Extranjer. . . 45'00 » 1' any.

DIRECCIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

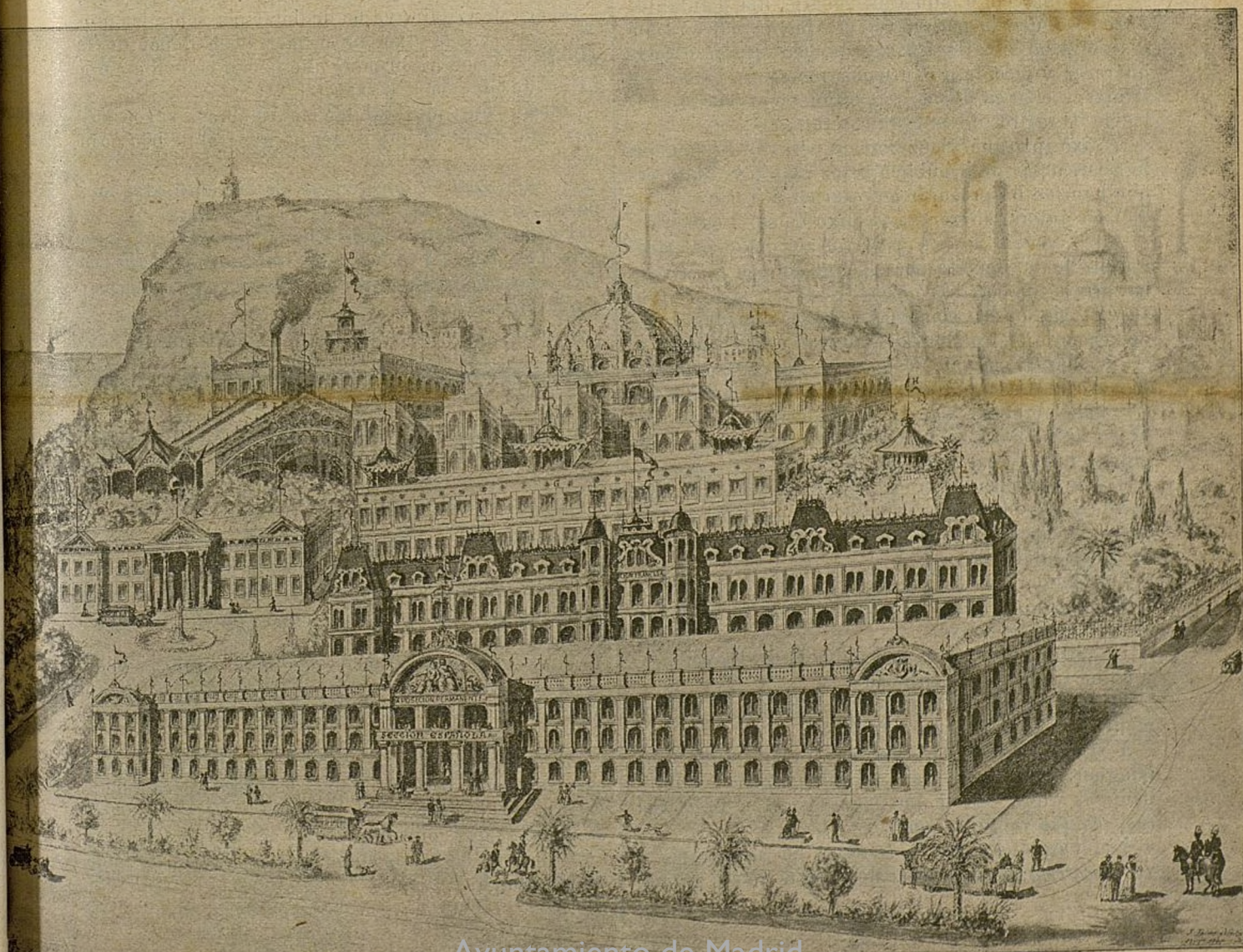
ADMINISTRACIÓ

Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. 10 centims
 Id. atressat. 15 id.
 Sucursal pera cartas y avisos:
 en l' Arxiu líric-dramàtic de don
 J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na.

BARCELONA. - MERCAT UNIVERSAL PERMANENT

Avuy comensem á publicar per folletí la comedieta en un acte, de D. Joseph Verdú (Gestus) y D. Joseph O. Molgosa, titulada:

COLLS Y PUNYS

Revista de teatro catalá

No hi ha remey trenta nou!
No puch arribá á quaranta.

Aixís dia lo vell Bernat de *Las joyas de la Roser*, dolentse de no haver mort mes francesos en la guerra de l' any vuyt.

No ho hem de dir avuy per cert nosaltres á l' ocuparnos de 'ls estrenos de la última temporada en nostres teatros catalans.

Mes de trenta nou han estat las produccions representadas per primera vegada en lo transcurs de la temporada d' ivern, formant part de 'l modern repertori regional.

Nostras empresas no han fet com aquell vellet que tan bè descríu Pitarra en la mes celebrada de sas creacions escénicas: no solament hi han arribat á quaranta, sino que fins n' han pessat.

Pero aixís com d' aquell personatge, fins plantantse á trenta nou se 'n parlará sempre que de teatro catalá 's tracti, no 's parlará pas igualment sempre de las quaranta y pico de produccions que com á paissos de llanterna mágica han passat ultimament per las taules de 'ls teatros de aquesta capital.

Y això ¿per qué? Senzillament porque está malejat lo gust, no ja de 'l públich, sino casi 'l de 'ls autors que haurían de procurar ferlo tornar á 'l bon camí.

Y 'ls autors, en general d' això no se 'n cuydan.

Aixís veyem que á pesar de sèr molts los estrenos efectuats, deixarà pocas senyals de sa existencia la darrera temporada cómica.

Vintysis són las comedias y pessas donadas á conèixer en lo teatro Romea, y de ben pocas d' ellas se 'n guardará memoria. Unicament *La Suripanta*, *La herencia de l' oncle Pau* y després d' aquestas *Lo dinner*, han obtingut lo privilegi de cridar la atenció. Y de totes ellas, ni una sola és original; las tres provenen de 'l teatro francés!

Tretze estrenos ha presentat la empresa de Novedats y una obra tan sols s' ha sostingut per la forsa de concepció y de sa factura, durant bon número de representacions.

Una humorada cómic-hírica ha ofert lo teatro de l' Tivoli, y va resultar tan dolenta que va anar á 'l sot á 'l punt de náixer.

Un' altra juguet hem vist en lo Circo Barcelonés, y no ha tingut tampoch fortuna.

De manera qu' es ben escás lo prófit que recentment ha tingut la escena catalana.

Y si sempre sería de lamentar un resultat tan poch falaguer, ho és mes encara porque ni entre las obras lleujeras y que són de pur passatemps, s' hi ha vist casi res que valgui la pena.

Vritat és que s' ha representat en aquet género *La pescatería*; pero, á pesar de 'l esfors de sos autors,

aqueu saynete es inferior de molt á *¡Qui compra..... maduixas!!*

Y és mes de lamentar encara la mercada decadencia de 'l art escénich catalá, si atenem á que bona part de la causa de la mateixa és deguda á 'ls autors que pèra 'l teatro escriuhen, autors que enamorats de 'l modernisme, tenen tapada la vista per la vena de 'l expressat amor.

Ni las preferencias que 'l públich sent per nostre teatro verament peculiar, bastan á fe'ls hi obrir los ulls.

En Romea s' han posat en escena varios dramas de 'ls anys de 'l esplendor teatral contemporant; á saborejar las bellas que contenen hi ha acudit molt auditori, aplaudint avuy *La dida*, de Pitarra; demá *La mitja taronja*, de l' Arnau; un cop *Lo ferrer de tal*; altre dia *Lo collaret de perlas*; quant *La flor de la montanya*, y aixís per l' estil; y nostres autors, no veyent lo que això significa y no considerant que si entre las obras novas n' hi ha de 'l mérit de *Marta Rosa* agrada per sa forsa atractiva, s' entretenen en escriur obras de caràcter social, ó en arrencar de jardins estrangers plantas exóticas en nostra terra ó joguinas sense importancia ni sabor catalá (per mes que procurin catalanisarlas), ab lo qual en lloch de cridar la atenció vers lo verdader teatro regional, espallan y malmeten la afició que per aquet senten encara 'ls que de veras volen la seva prosperitat.

Si 's vól teatro catala s' han de presentar en escena costums de la terra, tipos de la terra, fets antichs ó moderns de nostras comarcas, arguments que sían enmotllats en assumptos de la regiò: en una paraula, l' esperit de Catalunya ha de flotar per sobre las produccions, y com això en primer lloch depèn de 'ls autors, ells són los primers que poden contribuir á l' esplendor de nostra escena.

Pensin que més val fer menos obras, si són bonas, que molts si han de sèr en general de ben poch mérit.

Si no arriban á tan número 'ls estrenos, res importa.

Fassin, si volen adquirir fama personal y gloria pèra 'l teatro, com va fer ab los francesos lo Bernat de *Las joyas*; plántinse á trenta nou, no vulguin arribar á quaranta.

P. DE R.

La Societat "Banco y Docks de España"

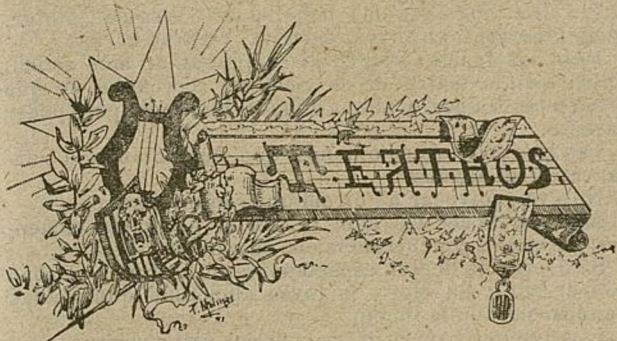
Partidaris de tot lo que siga prosperitat per Barcelona, 'ns entussiasmá fa temps la idea de celebrar una nova Exposició Universal en 1898, projecte avuy fracassat per causas de que tenen coneixement nostres lectors.

Ara veyem que no per la conducta equivocada de certas individualitats, quedarà Barcelona sense un nou Concurs universal; puig, segons sembla, se realisarà dintre poch temps.

La Exposició que 's projecta, será de una índole especialíssima; será un Mercat Universal permanent, y ha resolt portarla á cap la Societat *Banco y Docks de España*, que imprimirá gran activitat á las obras de edificació, las quals embellirán en extrém la falda de Montjuich.

En la primera plana publiquem un hermós grabat que dona idea de la grandiositat de aquest plan, que si's practica, com no ho duptem, de la manera que's té pensada, serà una cosa que donarà á nostra hermosa capital molta mes importancia de la que ja té avuy en dia.

Parlarem en altres números d'aquest assumpto importantíssim.

Lírich.—Encara que no molt numerosa, és llahida la concurrència á las funcions que va inaugurar dissapte passat la companyia de D. Emili Mario ab lo drama *Mariana*, en que va ratllar á gran altura en lo personatge de la protagonista la actriu senyoreta Cobeñas que, junt ab las demás parts de la companyia's conquesta bons aplausos.

La comedia *Servicio obligatorio* ha sigut de las que mes han cautivat á l' auditori, tant per las innumerables escenas divertidas que conté, com per la excelent interpretació.

Donats los bons desitjos que té la empresa, oferint en las funcions la varietat possible y amenisantias ab concerts en lo jardí, és de esperar que 'ls molts admiradors ab que conta 'l Sr. Mario acudirán á premiar los seus esforços.

Novedats.—La distingida concurrència que assisteix á aquest teatro colisseu surt agradablement sorprés pe'l refinat conjunt ab que son interpretadas las obras.

Després de *Mariana*, de quina protagonista 'n fa una creació la Srta. Guerrero, la que ab mes gust s'ha saborejat ha sigut la antiga comedia de Ventura de la Vega *La segunda dama duende*, en la que fa gala de sas bellas qualitats artísticas la citada actriu, conquistantse una ovació tan justa com merecudia.

Lo primer galán Sr. Diaz de Mendoza és digne company de la Srta. Guerrero, puig se revela en ell una escola en la que s'hi haurían d'enmirallar molts que passen per primers actors, galans y directors.

Dimecres se 'ns doná á conèixer la traducció feta per D. Joseph Echegaray de 'l drama de Guimerá *Maria Rosa*, que, ab tot y s'er un nou triuño per la companyia y especialment pe'ls citats artistes, va s'er, com era de suposar, lo tema de discussió de la nit, pe'ls que coneixen l'obra original, fent cada qual á sa manera los comentaris de'l mérit de la mateixa.

Nosaltres no regatejarem lo talent que ha empleat en l' arreglo ó traducció de *Maria Rosa* 'l autor dramàtic castellá; pero la impresió que 'ns causá la representació de 'l dimecres, ab tot y la notable execució que va obtenir, no 'ns acabá de deixar satisfets: preferim, per lo tant, lo treball tal com vá deixarlo lo Sr. Guimerá.—A.

Tívoli.—Brillant aspecte presentaba aquest teatro la nit de'l dissapte, ab motiu de la inauguració de temporada per la companyia de'l Sr. Elías.

Posarén en escena la inspirada ópera de'l mestre Arrieta *Marina*.

Feu la protagonista la Srta. Montilla, que en los diferents passatjes de l'obra 'ns demostrá s'er artista de mérit y possehir una veu extensa, ben timbrada, dúctil y fácil pera l'expressió d'oposats sentiments.

Molt bé 'ls Srs. Alcántara, Visconti y Guardia.

L'execució se ressentia de falta d'ensaig.

—Dilluns van comensar los concerts d'Enterpe d'aquesta temporada.

La concurrència era molta.

Enguany hi havia l'incertin de haverhi per director D. Enrich Morera, jove compositor molt conegut en los círculs filarmónichs.

¿Hi ha guanyat l'institució ab la direcció de 'n Morera?

Per asseverar nostra contestació tindríam d'extendre'ns en consideracions que avuy per falta de espay no 'ns és possible fer. Prometem ferho lo més prompte possible.

L'Arlesienne fou ben interpretada, demanant lo públich la repetició de dos números.

Bizet no és l'autor predilecte de la majoria de'ls concurrents á 'ls concerts Clavé.

Los bailables de *Henry Clifford* valgueren una ovació á son autor Sr. Albeniz, que en aquella hora ja's trobaba a'l teatro, y tingué que dirigirlos á instancias de 'l públich, que 'l demanaba per' conèixe'l.

Avuy hem de dir que 'ls bailables es potser lo millor de l'obra.

La Primavera, composició escrita pe'l conegut professor de piano Sr. Martínez Imbert, no tingué éxit.

L'autor de *La Primavera* és un músich intel·ligent, estudiós, observador, pulcre y coneixedor de 'ls innumerables recursos que ofereix la ciencia; pero la nota dominant de la major part de sas composicions, és lo manso y fluix en sa concepció melódica.

Doná fi la polka corejada *Esther*, de Clavé, que fou estrepitosament aplaudida.

Circo Equestre.—A més de 'l célebre Hurgini, figuran en lo programa de las funcions Mlles. Ella, Zuila y Luli que en la maroma, colocada á bona altura, executan exposats treballs que recordan á la célebre Spelterini.

Després de 'l terceto Portal que reportan de nou, debutá 'l tirador capitán Martín que té un cop d'ull admirable.

Granvia.—Ab un plé tingué lloch dissapte la inauguració d'aquesta temporada.

Que ha comensat ab bona estrella, prou ho diu que conta per llenos las funcions, que 'ls aplausos abundan y que 'l públich ha pres de grat la companyia.

L'execució és esmerada sobressortint la simpática triple Sra. Cubas que 'ns fèu una *Czarina* y una *Antonelli* de primera.

L'orquestra, dirigida pe'l Sr. Taberner, bastant bé.

Jardí Espanyol.—Be ha comensat la temporada, y no és d'estranyar que segueixi vengentse ple cada nit, per ésser lo que mes condicions reuneix en quant á fresch y económic.

La companyia que va debutar dissapte és en conjunt millor de lo que podíam esperar, veyentse s'ha posat empenyo en que las obras fossin representadas lo mes ajustat possible.

Las que mes han agradat han sigut *Ki-ki-ri-ki*, *El teatro nneco*, *Un crimen misterioso* y *Un gatito de Madrid*.

En quant á la que va estrenarse ab lo titol de *Amor pasado por hielo*, de l' escriptor D. Rafel M. Liern, creyem que son autor tindrà ocasió de donar-ne á conèixer altrás de mes mérit, ja que aquesta, potser per tractar de gel és per lò que resulta un xich freda.

Dimecres va estrenarse *Lo somni de la ignoscencia* ja 'n donarem compte en la secció corresponent.—A.

Teatro Moratin (Gracia).—Dijous se posá en escena la sarsuela *Luz y Sombra*, ab desempeñyo desigual. La direcció, tant la escénica com d'orquestra, descuydada, y 'ls coros malament. Diumenje donaren *El Rey que rabió* ab un lleno colossal; pero per' adolèixer de inseguritat, fou lo públich qui va rabiá.

Es precis qu' estudihiñ mes los artistas, en profit d' ells, de l' públich y de la empresa.

Dilluns ab *La Bruja* obtingueren una ovació la tiple Sra. Rey y 'l tenor que en la *jota* va lluhir la seva veu. Lo tenor cómic, apesar de algna inseguritat, se portá bé igualment.—J. S.

LAS SIMPATÍAS

L' Angelet és un jove aixérit, guapo, elegant, enjinyós; bon pintor, bon cantador, bon... En fi, és tot lò bo de lò bo. Aixís ell ho diu, ho créu, y com s' ho créu, jo fins crech qu' ho somia.

Es molt aficionat á representar *sarsuelas*, dramas, pessas, saynetes y... com bon aficionat, conta ab molts simpatías entre 'ls socis de las varias societats recreativas á que perteneix.

L' altre dia vingué á veure'm y aixís mateix m' ho esplicá, y per lo tant, com m' ho esplicá ho explico.

—Si, senyó—m va dir després d' haverme saludat y d' haver empleat mitja hora explicantme totas las sevas bonas qualitats personals y artísticas,—aquí hont me vèu, encara que jove, sóch viudo de dugas donas. Si senyó; sóch viudo, y estant pròxim lo dia de tornarme á casar, tracto de fer un benefici per poderme contar per tercera vegada entre 'l gremi de ls casats.

—Si no s' explica, no comprench...—vaig dirli.

—Ja'm compendrà—va dirme.—Jo sóch soci d' una societat recreativa en la que conto ab molts simpatías.

—No ho dupto,—vaig respondrer—vostè canta be, balla be, declama be. vesteix be, és guapo y bon pintor...

—Això és això: y per això m' he decidit á donar un benefici en lo teatro de la Societat, contant en véurer la safata que posaré, custodiada per tres nenas molt macas, plena de monedas de plata y cinquenas de paper ja que de las d' or no 'n corren.

—Ara comprench, vostè fa 'l benefici per fer diners per casarse.

—Si, senyó, y 'n faré per' tots los gastos que pórtia una bona boda.

—No ho dupto—vaig contestar.—Vostè es un bon...—

Anaba á repetirli qu' era guapo...; pero desitjaba que acabés d' explicarme l' objecte de la seva visita y vaig desisti de ferho.

—Penso posar en escena *El duo con La Africana*. M'hi lluheixo molt. L' autor me cedeix los drets de representació. També penso posar *El LUSERO del ARBA*. Si voste vejès ab quin garbo tcco la guitarra y ab quin salero hi ballo unas *partaneras*, quedaria admirat. L' autor tambe 'm fa franca la propietat...

—Bon programa, y sobre tot estalviaré algunas pessetas si com diu, 'ls autors li cedeixan los drets...

—Si, senyó, me'ls cedeixen; per lo tant, com també penso posar en escena 'l seu últim joguet, espero que tambe vostè me'ls cedirá.

—Concedido—vaig dirli—no vull sèr menos que'ls altres: conti ab lo mèu recibo cedintli 'ls drets de la representació.

—Espero que vindrá á véure'm.

—No hi faltaré.

—Donchs tindrè 'l gust de enviarli assientos y uns quants programas... Ja veurá quin *Cassimiro* fare mes natural en lo joguet de vostè. De següé que en aquet paper hi tindrè sis aplausos. ¡Oh, sí! hi són marcats. ¿Vòl que li reciti aquell vers... «Y quant per la sanch vermellas?»...

—No's molesti—vaig dirli—be prou que 'l sentiré dis-sapte y podré apreciar la seva dicció.

—A lò dit, donchs—me va dir, despedintse molt atent y donantme las gracias per la cessió que acababa de ferli.

Per fi arribá 'l dia de l' benefici de l' Angelet, pintor, guapo, elegant, enjinyós, aixérit.. y altrás herbas

Eran las deu de l' vespre quant, junt ab un mèu amic, entraba en lo teatro de la Societat recreativa de que l' Angelet era soci y ahont donaba la funció pèra poder casarse.

Las tres senyoretas ó nenas que custodiaban la safata, eran tres àngels.

No's va equivocar á l' dirme qu' eran molt guapas.

A pesar de ser las deu, la funció no havia comen-sat, perque la concurrencia era casi nula.

Se componia de deu espectadors, ab los quals estaban conversant l' Angelet y 'ls joves aficionats que debían pèndrer part en la funció.

L' Angelet á l' veure'm, va córrer á saludarme.

—Y donchs,—vaig dirli—¿qué fa? ¿Hont són las simpatías ab qué conta vostè? ¿Hont 'es la gent?

—Ja vindrá, ja vindrá. No pòt ser que 'ls mèus admiradors me deixin desairat en aquesta diada.—

Y esperant á ls que no venian, van tocar las onze.

En lo teatro hi havian entrat dotze personas mes, y 'l teló s'aisá per' dar la funció a'ls vintidos concurrents qu' hi havia en lo local y per las vintidugas mitjas pessetas que aquets havian tirat á la safata per' demostrar aixís ab dos ralets per barba las simpatías que á una tots tenian á l' Angelet, bon pintor, bon cantador, bon... sí, bon butxi de cant, de ball, de pessas y comedias, sarsuelas y saynetes ja que va destrosar los respectius papers que feu en las tres obras.

Cansat jo de véurer com tan desastrosament declamaba y cantaba, acompanyat de l' mèu amic me disposaba á anarmen, quant á l' sèr prop de la porta veig un jove que recull los diners de la bandeja, se 'ls fica á la butxaca y com un llampech sens dir *oste ni moste* se'n va dret á l' carrer.

—Y aral ¿qué fa aquet jove?—vaig preguntar admirat á una de las senyoretas custodiadoras de la safata.

—Ja ho véul fuig ab los quartos per véurer si ab ells fa la pau de lò que ha vestret á l' Angelet perque pogués fer lò benefici.

—¡Ah! ¿Es dir qué...?

—Que l' Angelet s' haurá de quedar per penyora, per' acabar de pagar lo lloguer de l' teatro.

—¿Ab tantas simpatías?—vaig exclamar—

Y per tréurer á l' Angelet d' apuros, vaig respondrer per ell de l' lloguer de l' teatro, que encara no ha pagat.

Véus aquí las simpatías de l' Angelet, jove pintor, bon autor, cantant y... etc., etc. Véus aquí 'l recort mèu de aquell benefici.

A l' Angelet un dia d' aquets li faré pintar lo pis per' véurer si és mes bon pintor que tots los altres bons qu' ell creya possehir entre las bonas cosas.

Un consell li vull donar: si may pensa casarse: que no fassi beneficis.

PEP XARRANCA.

Mataró 4 de Juny.

Las firas no han ofert novetat. En los cassinos hi hagué grans balls; la societat «Nova Constancia» tingué la orquesta «La Catalana», de Granollers.

En quant á funcions teatrals, en Euterpe 'l dia 2 com ja

¡POBRE FLOR!

I

La pubilleta de Foix
diuhen que n'està malalta:
quatre mesos qu'ès a'l llit
y no proba d'aixecarse.
No li entenen pas lo mal
curanders de l'encontrada.
La masía s'entristeix,
ja no hi regna la ganbansa.
—¿Quin mal serà? ¡valga'ns Deu!
diu la mare contristada.
Poncella de quinze Abrils
¡si'n fas vessar tu de llágrimas!

II

Campanas de San Ramir
de brandar avuy no paran;
a'l convent un jovinzel
se'n entraba á punta d'alba.
A'l vestir los hábits sants
li dongué 'l Prió' una carta;
a'l sentir un dols perfum
prou sabè qui l'hi enviaba:
la pubilleta de Foix

que un jorn n'era sa estimada.

—Renuncio á lò del món:
tireume los hábits, pare.—
Així ho fèu lo sant Prior,
y á la tarde 's passejaba
per l'horta de'l vell convent
ab la cara agosarada.

En tant, en lo mas de Foix
la pubilla empitjoraba,
y feren venir de lluny
un curandero de fama.
Quant la pubilla 'l vejé
va dirne ab veu ofegada:

—Pèra'l mal que jo patesch
ningü remey pot trobarne.
La ferida de mon cor
ha sigut massa sagnanta.
Pateixo de mal d'amor
y remey no puch buscarne.
Y així s'naba corsecant
esgroguehintse sa cara.
Y en lo mas la grèu tristor
may 'cababa de marxarne.
¡Be li'n feyan de remeys!
¡be'n resaban de pregarias!

Arreu feyan dirne salms
y prometensas sagradas.

Vinguè un jorn que ab trist suspir
demanà per confesarse:
avisaren a'l convent
y a'l cap tart hi vá ana' un frare.
Quant la pubilla 'l vejé
diguè ab veu ennuegada:
—Mon amor, ¿què vos he fèt
per trencarne la paraula?
Aixís que ho acabá de dir
la pubilleta finaba.

III

Al rivar en lo convent
ne brandaban las campanas.
Lo frare s'agenollá
devant de l'Inmaculada
y surtiren de son cor
aquestas tristas paraulas:
—¡Pobre mártir de l'amor,
de son bon cor ne duptabas!
¡Prou has volat dret a'l cel
ab un exèrcit d'arcàngels!—

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET

vàreig dir, la companyia de 'l Sr. Borrás comensá posar
La Dolorès que li valgué mol's aplausos; la Sta. Sala feu
una bona *Dolorès*. També feren lo juguèt *De retruch*; lo
Sr. Odena sigué molt aplaudit en lo paper de *Sr. Esteve* y
'ls Sr. Guitart y Serraclara també. Per final lo Sr. Borrás
feu lo monòlech *Mestre Olaguer*, lluhintse molt.

Ahir dilluns se feu *Lo Monjo negre* y la pessa *Un bon
debut*. No mancaren aplausos á tots los que hi prengue-
ren part.

Vilanova y Geltrú 6 de Juny.

La companyia d'òpera acabá sas funcions ab la repre-
sentació de *Carmen*, que 's pòt calificar de acon Teixe-
ment. S'acreditaren las Sras. Riera y Ferrer y 'ls senyors
Gasparini y Rovira. En *Il Trovatore* lluhí sas bellas
dots y bona escola la distingida soprano Sra. Ilde. Tar-
si que va obtenir grans aplausos, com també la Srta. Rie-
ra, 'l tenor Bagatto y 'l mentat Sr. Rovira.

Aqueixos artistes y 'l mestre Goula han adquirít jus-
tas simpatias.

Per despedida s'anunciá *La Favorita*, prenenthi part
lo tenor Sr. Morera. No'm vá ser possible s'istirhi y no
m'agrada parlar per referencia.

Tenim ja la companyia dramática dirigida pe 'ls se-
nyors Tressols y Miquel, de la que fòrma part la primera
actriu D.ª Concepció Ferrer, lo galán Sr. Giménez y al-
tres.

La primera representació s'efectuá dissapte ab lo dra-
ma *El haz de leña* y la comedia *Indicis*. Molt be esti-
gueren la Sra. Ferrer y 'ls Sr. Tressols, Miquel, Gimé-
nez, Bozzo y Casals.

Diumenge representaren *La huérfana de Bruselas* y
Sense argument, á la tarde, y *La Dama de las Camelias*
y *Mala nit* a'l vespre.

Lo Sr. Miquel, encarregat de'l paper de *Valter*, estava
acertadíssim; los Srs. Bozzo, Giménez, Casals y Daro-
qui, agradaren molt, principalment aquest en *Juan el
Rubio*. La Srta. Salas desempnyá molt be la part de
Cristina.

En *La Dama de las Camelias*, la Sra. Ferrer y 'l se-
nyor Tressols, superiors, y foren estrepitosamente aplau-
dits.

Ahí á la tarde *Los dos sargentos franceses*. Los se-
nyors Tressols y Giménez y la Sra. Ferrer, feren enter-
nir de debó a'l públich. Molt be desempnyaren sos papers
la Srta. Salas, la nena Tressols, 'ls Srs. Bozzo, Daroqui
y Casals.

A la nit, *De mala raza*, va agradar en gran.

Ab tal companyia 'ns prometem passar un bon estiu.
—Lo CORRESPONSAL.

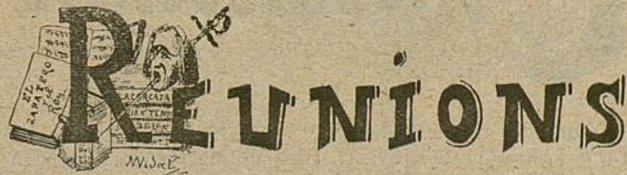
Granollers 6 de Juny.

Contra lò acostumat—generalment parlant—la nit del
día 2 de l'actual, se posá en escena per la companyia de
aficionats, baix la direcció del Sr. Garrell, en lo teatro
de *La Unión Liberal*, lo drama *Lo Contramestre*.

Lo públich, numerós, rebé ab merescuts aplausos la
interpretació donada á la obra de Soler.

La pesa *Nit de nuvis*, també fou de l'agrado de 'l pú-
blich.

Dono la mes coral enhorabona á la Sra. Sanfeliu y
Srs. Pujol, Davis, Renom, Capella, Magriñá y Sirvent.
—TODOVEU.

ATENEU DE LA DRETA DE L'ENSANXE.—Lo
día de Pasqua va tenir efecte una funció á benefici de'l
jove aficionat D. Enrich Fábregas. Va escullir las sar-
sueletas *Los baturros*, *El lucero del alba*, y *La mar-
mota*, en las que va distingirse y conquistarse aplausos,
junt ab la tiple Sra. Colomer.

La *bandeja* va veure's provehida de moneda y rega-
los que estaban dignament custodiats per caras bonicas.

Se'ns diu que en aquesta funció estaban comprome-
sas pèra pèndre'hi part las germanas Srtas. Guart, las
quals s'escusaren á última hora.

Si és aixís, 'ls hi recomanem mes formalitat, ja que
ab aquets *bolos* no hi valen las *bolás*.—Jo.

LA CATALANA.—Diumenge assistirem á la vetllada
artístich-literari-musical, que en celebració de 'l XVI
aniversari de sa fundació, doná la societat coral *La Ca-
talana*.

A dos quarts de deu de'l vespre 'l president de'l coro
obrí la sessió ab un ben pensat discurs, en lo que fèu
ressaltar en grans periodos algunas vicissituds de la ja
llarga carrera artística de la societat.

La part literaria, fou confiada a'ls poetas Srs. Gardó,
Benages, Escriu y Sra. Riera y Batlle, mereixent espe-
cial menció una valenta poesia de D. Mariano Escriu
(M. Riusec), que porta per titol *¡Avant!*, y *Tot per Ca-
talunya*. La primera endressada per son autor a'ls se-
nyors Benages y Gardó y la segona per sa autora donya
Dolors Riera y Batlle, á la societat coral *La Catalana*,
Obtingueren unánims aplausos.

L'heroe de la festa fou lo quarteto «L'Escut Catalá» que cantá ab gust acompanyat a'l piano pe'l Sr. Guiteras, un concertant de'l primer acte de *Marina, Vigília de boda* y ¡Clap! aquesta última pe'l Sr. Monté. Lo socio D. Adolfo Rius, nos deixá sentir las notas de *Non tornó* y *Spirto gentil*, y'l propi que «L'Escut Catalá», obtingué justos aplausos.

Per ff la Societat coral *La Catalana*, baix la direcció de D. E. Guiteras, cantá ¡Arre moreu! y *La Maquinista*, mereixent la primera los honors de la repetició.

A'l finalisar la segona part, D. Eusebi Benages se dirigí a'l públich, pronunciant un caluros discurs. Digué que'l seu amich Sr. Pubill l'havia posat en un compromís, y que cumplint ab la indicació de'l president de'l coro, encara que sense tituls académichs diria alguna cosa, donant la benvinguda á *La Catalana* dintre de la associació. S'estengué en brillants periodos arrebatadors, en lo que no 'l seguirem pe'l poch espay de que podem disposar.

La loa dedicada á l' immortal Clavé, que té per títul *Sempreviva*, original de'l Sr. Benages, no's pugué representar per malaltia de una de las senyoras que tenían de pendre'hi part. No obstant, se coroná 'l busto de Clavé y poguèrem admirar lo quadro final, consistent en un hermós apoteosis, cridant altament la atenció lo acertat qu' estigueren lo pintor Sr. Jané y los Srs. Rispol y Carbó.

Després hi hagué un modest refresch, y's doná ball de Societat.

Un aplauso á la Comissió organitzadora de tan brillant festa.—A. DE R.

CIRCU DE DEPENDENTS DE FERRETERIA Y QUINCALLA.—L'última funció fou composta de las comedias *Los Diputados* y *De'l ball a'l bany*, que varen tenir una execució mitj en plata y mitj en quartos. Surtí ayros de son comès lo Sr. Viladot que 's veyá era 'l mes vell de trepitjar las taulas.

En quant á la Srta. Guart, no'n sabí un borrall. Ajudaren á la execució la Srta. Guell y á'l Srs. Salvador, Escutó y Esplugas.

Demá á la tarde tindrà lloch en la Societat *La Nueva Lira* 'l benefici de'l jove D. Ricardo Mallorquí: 's posará en escena 'l drama *La Dolores*, la tragedia en un acte, *Lo Vidtich* (estreno), de D. Pere Mallorquí, y la sarsuela *El cosechero de Arganda*. En las dugas obras primeras, per deferencia a'l beneficiat hi pendrá part l'estudiós galán Sr. Barba.

No duptem que tant per lò escollit de'l programa, com per las simpatias ab que conta 'l beneficiat, hi haurá un plé á vesar.

—Diumenge, una companyia de aficionats representaren 'l drama *D. Juan de Serrallonga* en lo teatro Romea.

De la execució... *mds vale callar*, sols pót ferse menció de la Srta. Roig y 'l Sr. Esteve, que surtiren ayrosos comparats ab aquella colla de gats de'ls frares.

Los demés... *non vaggioner*.

—Segons tenim entès, alguns senyors de'l nou *Montepio Centro de Cataluña*, en vista de'l camí tortuós que algún cap-padre ha prés, no saben per ahont dirijir sos passos.

Pero n' hi ha d'altres que saben bé 'l terreno que trepitjan.

Aquets aniran millor que 'ls primers.

Ja'n parlarem d'aquet nou Monte, ja'n parlarem.

—Lo día 23 de Juliol surtirán d'aquesta ciutat en direcció á Bilbao 'ls corsos de Clavé, qu' han de pendrer part en lo gran festival que allí 's prepara.

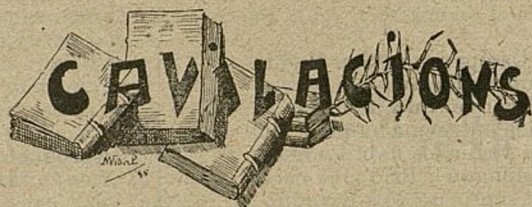
—Se'ns diu que l' Excm. Sr. D. Agustí Urgeles de Tovar, de qual defunció donárem compte en un de'ls últims números, ha llegat á Villafranca la seva biblioteca

y alguns objectes artístichs. Ademés disposa en lo testament que una part de la seva fortuna s' inverteixi en construir en dita població casas per 'treballadors.

—Ham rebut cartas de San Sebastián manifestantnos que la aplaudida *diva* catalana donya Josephina Huguet, obtingué molt d' éxit interpretant la *Rosina* de «Il Barbiere di Siviglia», havent sigut inmensament aclamada per aquell públich.

En realitat no necessitem cap carta pera sapiguer que nostra compatricia senyora Huguet, obté aplausos, y aplausos merescuts, en cuants teatre deixi sentir sa melodiosa veu y digui sa *particella* tan magistralment com ho feu en nostre teatre.

Avuy és una estrella que brilla ab intensa magnitud dins l' art líric, y tot lo que llansa raigs tan esplendorosos, con mou y agrada.

XARADA

En la Escola.

—A véure; vingui, Pepito á la pissarra un moment.
Sumi primera y segona.
—Dos-prima.

—¡Perfectament!
Anem per un' altra regla.
Multipliqui ara la dos per la prima ¿Qué resulta?
—Dos.

—¡Bravo! no's ha confós gens ni mica; aixís m' agrada, que sigan llestos y experts.
Lo meu sistema no tersa, deixa 'ls sentits molt oberts.
No'm cansaré may de dirshi qu' un home ben educat á tot, arreu allá hont vagi será sempre respectat.
y sies *hú dos*, mes encara; qu' a'l home que 's porta total y se sap presentá ab modos se 'l té sempre per formal.
Queda ja llesta la classe; res de escándol pel carré; si algú mou gresca ó xibarri jo després l' arreglaré.

RAMONET R.

LOGOGRIFO NUMERI H

1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Nom d' home
2 6 5 1 2 8 7 2 = Nació
1 2 3 7 2 8 9 = Nom d' home
3 2 1 9 8 2 = Nom de dona
4 9 6 9 1 = Volátil
8 7 6 9 = Rin
4 9 6 = Vegetal
3 5 = Nota musical
9 = Vocal

PAUET BOTIGUERR

Soluciones á la cavilació de'l núm. 129

Xarada: VILANOVA.

L' han enviat los Srs. P. Dalvi, Pavia, Segón Pal y Trocas, Gumersindo, Gordinfloy, Cap de Coco y Mariano Cargol, que si envían las d' avuy obtindrán com á regalo un exemplar de *La festa major*.

CORRESPONDENCIA

F. Mestres (Vilanova): rebut ptas. 4'30. Rebrá 'ls documents. — A. Camps: no 's desanimi y accepti. — F. Mas (Arenys): dilluns l' esperarem. — J. T. y R.: ja anirá. — J. Grau s' ha d' arreglar molt.

Imp. Pujol y C. - Tallers, 45

GRAN TALLER DE SASTRERÍA

La Moda Elegante

7, Plaza Santa Ana, 7

INMENSO Y VARIADO SURTIDO
en géneros de alta novedad para la presente temporada

Trajes á medida desde 4 á 25 duros

Corte y confección inmejorables

PARA ENFERMEDADES URINARIAS

SÁNDALO PIZÁ

MIL PESETAS

al que presente **Cápsulas de Sándalo** mejores que las del **Dr. Pizá** de Barcelona, y que curen más pronto y radicalmente todas las **ENFERMEDADES URINARIAS**. Diez y seis años de éxito; premiadas con medalla de oro en la Exposición de Barcelona de 1888. Unicas aprobadas y recomendadas por las Reales Academias de Barcelona y de Mallorca; varias corporaciones científicas y renombrados prácticos diariamente las prescriben, reconociendo ventajas sobre todos sus similares.—Frasco 14 reales.—Farmacia del Dr. Pizá, plaza del Pino, 6, Barcelona, y principales de España y América. Se remiten por correo anticipando su valor.

VIUDA Y NUVIA

Sarsuela en un acte y en prosa original de J. Serra Barris, música de C. Ignasi Barris

De venta a'l preu de **2 RALS** en las llibrerías de Puig (Plassa Nova, 5), Viuda Mayol, (Fernando, 13 y Arxiu de 'l Sr. Bonnin, (passatge Madoz, 5, 2.º 2.º)

LOS QUE LA HACEN...

Comedia en un acte, de D. Angel Rius Vidal:

De venta a'l preu de **DOS RALS**, en la llibreria Mayol (Fernando VII, 13); llibreria Castro (Pelayo, 6), y en lo kiosko Tasso (Rambla de las Flors.)

CASAS RECOMANADAS

Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.
Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.
 Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana, 23.
 Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.
 Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.
Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.
La Imperial, Conde del Asalto, 25.

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums

DE

Juan Ayné

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA
 Especialidad en pianos de alquiler.

Guitarras desde 5 pesetas

Sastrería de Teatros

DE

FRANCISCO TEY

Se llogan tota classe de trajos per' ópera,
 sarsuela, vers y disfressas

Sadurní, n.º 14, primer**Arxiu y copistería**

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

La Gran Liquidacion

LA CASA QUE DA LOS MUEBLES MAS SÓLIDOS
 Y BARATOS

Un mobiliario non plus ultra

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un somier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas rejilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS**Riera Alta, núm. 48 — Barcelona**

Construcció de Teatros

Servey complert y bó per' guardarropias

Carrer de Estruch, 11, fustería**BARCELONA**

¿ CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas rejilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas. Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de rejilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 25

ARXIU Y COPISTERIA

(VERS Y MÚSICA)

DE

Joseph Bonnin

Puntualitat y esmero en servir

Passatge de Madoz, núm 5, 3.er

GRAN TALLER DE ESCULTURA

DE

Juan Soler

Calle Encarnación, 70

GRACIA

Despacho : Obispo, 12 y Sta. Lucía, 1

BARCELONA

SANTASUSANA

Santasusana **Santasusana****MAQUINAS PER CUSIR****Y PER FER MITJA****APARATOS DE PENDRER DUTXAS****Preus sens competencia****Carrer de 'l Carme, 34.—Barcelona**